

БРАТЯ ГРИМ

ДРАКОНЪТ ТРЪГВА

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Жителите на Алпите в Швейцария са съхранили много сказания за дракони и змейове, които от древни времена обитавали планините и често се спускали опустошително в долините. И днес, когато буен планински порой се спусне по склоновете, мъкнейки със себе си дървета и скални отломъци, те изричат следната дълбокомислена пословица: „Дракон някакъв е излязъл.“ Ето една чудновата история:

Един бъчвар от Люцерн излязъл да търси дъги за бъчвите си. Загубил се в някаква пустинна и усамотена област, нощта настъпила и той паднал ненадейно в дълбок тинест ров като в кладенец. От двете страни на пода имало входове към обширни пещери; когато понечил да ги огледа, за негов ужас се появили два отвратителни дракона. Мъжът започнал усърдно да се моли, драконите обвили няколко пъти тялото му, но не му причинили страдание. Изминал един ден, сетне още много и той, както изглежда, прекарал в обществото на драконите времето от шести ноември до десети април. Подобно на тях той се хранил с някаква солена течност, която се процеждала от скалистите стени. Когато драконите надушили, че зимата е отминала, те решили да отлетят. Единият го сторил с голям шум, а когато и другият се готвел да го направи, нещастният бъчвар сграбчил опашката му, стискал здраво и така се измъкнал от кладенеца. Горещ я пуснал, оказал се на свобода и се върнал в града. За спомен той накарал да извезат случилото се върху една свещеническа празнична одежда, която и днес може да бъде видяна в църквата „Свети Леодагар“ в Люцерн. Според църковните книги историята се случила през 1420 година.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.